

במדינה

היה זה סמלי למצב העניינים שהתהווה במפא"י, שבדאגתו של כל צד להבטיח לפי עליו את הכסאות בזכירות, נשכה שמו של אחד האישים הבולטים במפא"י — שאול אביגור. לא רק שהוא לא נבחר ל- מזכירות, אלא ששמו אפילו לא הופיע ברשימת המועמדים. כאשר נזכרו בכך היה כבר מאוחר. לאביגור הושאר בזכירות כסא פנוי, אולם אביגור, המכונה ה"מצפון של מפא"י", סרב לקבל תפקיד זה ללא בחירות. העניינים הסתדרו איכשהו, אבל המצפון נשאר בחוץ.

דת לאחר הצבילה

היה זה תיק אורחי גרידא. אוהב בסן, אשה צעירה ויפת-מראה, בת 23, דרשה מזונות מבעלה, משולם בסן (40), רופא ראשי בקופת-חולים באשדוד. השופט המחוזי, ד"ר יוסף לם, נתן את פסק-הדין המבוקש, קבע כי על הבעל לשלם לאשתו 300 ל"י לחודש. אך פסק דין רגיל זה. בפרשה פרטית של הווג בסן, הבהיר לציבור הישראלי עובדה מועזת: לאשה, אשר הרבנות מטיחה ספק ביהדותה, אין זכויות של אשה חוקית. אין לה זכות לקבל דמי-מזונות. **סטיירת לחי בקפריסין.** אוהב פגשה במשולם בסן שבוע לאחר שעלתה ארצה בלוחית הוריה, בשנת 1960. אביה חלה, ואוהב ניגשה לקופת-חולים לבקש עבורו רופא. הרופא שגשלה היה משולם בסן. הנערה הצעירה מצאה חן בעיני הרופא, שהתגרש מאשתו שנים ספורות לפני כן. הוא ביקש לקבוע עימה פגישה, ואוהב נאותה. חצי שנה לאחר מכן נישאו. הווג הצעיר יצא לירח-דבש בקפריסין. בבית-מלון בניקוסיה קיבלה אוהב את סטיירת-הלחי הראשונה מבעלה. הסיבה: לפני שנכנסו לחדרם, לחצה אוהב את ידי חב-ריהם לטיול. אותו לילה רצתה אוהב לברוח חזרה ארצה. אך בשעות הלילה לא היה הדבר אפשרי, ועד עלות השחר הספיקו בני הווג להשלים.

המריבות חזרו ונשנו לעיתים תכופות, והשלום לא חזר לביתם. כאשר היתה חזר דש השלישי להריונה החליטה אהב לעזוב את בעלה טוב, לבסוף ברהה ממנו וחזרה לבית הוריה, כשתינוק בין חודש בזרועותיה. גם אז היתה אוהב מוכנה להשלים עם בעלה. היה לה תנאי אחד בלבד — שמ' שולם יתחייב בבית-הדין הרבני ששוב לא ירים עליה את ידו. משולם התנגד לתנאי זה. לעומת זאת העמיד בפני אוהב-אול-טימטום: או שתחזור מיד לביתו, או שהוא ידרוש מבית-הדין הרבני את ביטול גני-שואיהם, בטענה כי היא גוצריה, ואם כך, לא היה לטקס הנישואין שום תוקף. **עם גייה מותר הכל.** אוהב ארנפלד נולדה במילאנו בשנת 1941.

באיטליה הפאשיסטית של ימי המלחמה, ערב הפלישה הנאצית, הסתירו הוריה של אוהב את יהדותה בעזרת מסמכים מזויפים על שם אנדרודי. כשנולדה התניוקת ר-שמוה בנוצריה, ואף הטבילו אותה באחת מכנסיות רומא. אך הזיוף התגלה עוד לפני כיבוש איטליה על-ידי הנאצים, ו-

אוהב ומשולם בסן מי הוא יהודי?

העם

כו לכונן!

הרבה שטויות נאמרו השבוע על כינון היחסים דיפלומטיים בין ישראל וגרמניה המערבית. והרבה צביעות התחבאה מאחורי השטויות. יחסים דיפלומטיים בין מדינות אינם מי-הויים סימן לאהבה הדדית, ואפילו לא לסובלנות הדדית. מדינות השונאות זו את זו, והמנהלות מלחמה סמוייה זו נגד זו, מקיימות ביניהן יחסים דיפלומטיים. וכך צריך להיות.

העקרון הקובע. מדינת ישראל לו-חמת קשה על זכותה להכרה. מדינות רבות — מסין ואינדונסיה ועד ספרד ופורטוגל — מסרבות להכיר בה, או לקיים עימה יחסים דיפלומטיים. 13 מדינות ערב מטילות עליה חרם טוטאלי.

לגבי מדינה במצב כזה, ייתכן רק עקרון קובע אחד: העקרון שכל מדינה חייבת להכיר בכל מדינה קיימת, ולכונן יחסים דיפלומטיים עם כל שלטון הקיים למעשה. לפי עקרון זה חייבת ארצות-הברית להכיר בסין הקומוניסטית, חייב כל המערב להכיר בגרמניה המזרחית, וחייב כל העולם להכיר בקיומה של ישראל.

בלי אהבה. ממשלת ישראל מבינה זאת. לכן חבל שלא נענתה מיד, תוך 24 שעות, להצעה הגרמנית לכונן יחסים. היה זה מישהו חמור מצד ממשלת ישראל להשהות את הסכמתה, בניסיון עקר להעמיד תנאים שונים. עצם העמדת התנאים, והחיתור עליהם לאחר מכן, יצרו את הרושם כי אין היא נוהגת על פי עקרון כולל וישראלי, אלא מתנה את היחסים ברגשות של אהבה או אי-אהבה. לכן יכול היה להתקבל הרושם כאילו אין כינון היחסים מעשה פורמלי מצדה, אלא חמיכה במדיניות המערב-גרמנית, בי-מישטר של בון או בגוש המדיני-צבאי המכוון נגד ברית-המועצות.

למרות מישהו זה, נכון היה להחליט על כינון היחסים. כל שלטון ישראלי אחר היה נוהג כך. המפלגות המתנגדות, כביכול, להכרה מנצלות פשוט את העובדה שמיש-הו יעשה את העבודה השחורה במקומן.

מפלגות

המצפון נשאר בחוץ

ועידת מפא"י שינתה את פני המבנה הרבני של המפלגה. בעקבות הרחבתו הענקית של מרכז המפלגה היה ברור כי מגוף זה ניטלה כל סמכות ואפשרות פעולה. משום כך גם לא היה איכפת לאשכול שבגוף מסורבל זה, שיכונס מעתה רק לעיתים רחוקות, ישר היחס המספרי בין חומכיו לתומכיו בגוריון כפי שהיה בי-חעידיה: 60% מול 40%.

לעומת זאת לא יכול היה להסכים ש-אוהו יחס ישר גם בזכירותו שתיבחר. כי למזכירות המפלגה גוערו עתה התפקידים שהיו בעבר בסמכות המרכז. זה היה הגוף שיכונס לעיתים קרובות ויצ-טרך להכריע בעצות הבוערות של המפ-לגה. מלבד זאת המזכירות היא הגוף הבוחר את ועדת-המינויים המרכיבה את רשימת המפלגה לכנסת.

כדי להיות בטוח במעמדו, זקוק היה אשכול לרוב של שני שלישים בזכירות. אנשי ביגיי תבעו לעצמם 40% מאנשי המזכירות, לעומת השליש שהוצע להם. הם איימו בפרישה מהמזכירות והחרמת מוס-דית המפלגה. היחס המספרי לא היה חשוב להם כל כך כמו מספר המקומות שיקבלו בזכירות — כי כסאות אלה היו הפרט שהובטח לנציגי חוגים שונים שתמכו בהם במאבק בהעידה.

איום זה העמיד את אשכול במבוכה. לפתע הסתבר לו כי אחרי התפנית שאירעה במשבר הגרמני הוא נזקק דווקא לאנשי המיעוט.

כשהסתבר לאשכול שלאור התנאים החדשים שנוצרו הוא ממשיך עתה למעשה את מדיניות החוץ והבטחון של תקופת בן-גוריון, היה עליו למנוע קרע במפלגה בכל מחיר. הפשרה הושגה על ידי הגדלה נוספת של מספר חברי המזכירות. במקום 31 איש בעבר, ובמקום 55 איש כפי שהוצע אחרי החעידיה, יהיו בה עתה 64 חברים. על ידי פשרה זו איפשר אשכול לאנשי ביגיי לחלק לאנשיהם את כל הפרטים שהובטחו, ויחד עם זאת למנוע מהם ייצוג אחוזי כדרישתם.

פרטים נאדר

האם אתה מרבה לקרוא בלילה?

תוכל לבטל מינהג זה לאחר השתלמות בקריאה מהירה בקורסים של המכון לשיפור הקריאה. מהירות הקריאה שלך תגדל פי 2-4, אתה תקלוט את חומר הקריאה טוב יותר ותזכור אותו טוב יותר.

נותרו מקומות בודדים לקורס הנפתח בסוף החודש.

פרטים, הרשמה ושעוריה-הדגמה: בית ציוני אמריקה, ימים א', ב', ד', ה' 6-8 בערב.

מדינה

מכון ישראלי לשיפור הקריאה בע"מ

ת"א, בריינין 3, טל. 234630

מעולם לא צולם סרט כה נועז!!!

פתוח אפילו ביום ראשון

Open even on Sunday

צפי ז'ני קריזי ג'ורג' פונטאס

זמוני ההצגות 7⁰⁰-9¹⁵ שבת

למבוגרים מ-16 ומעלה

החל ממוצאי שבת

20 למרץ בקולנוע עצמון חיפה

יום א SUN

יום ב MON

יום ג TUE

יום ד WED

יום ה THU

יום ו FRI

שבת SAT

לזימל